tet bort fra Byen. Et halvt Aarstid efter Bryllupet havde Inger og han gjort en Fornøjelsesrejse derover og opholdt sig der et Par Uger; men allerede dengang havde han følt sig fremmed og utilpas i den store By. Larmen paa Gaderne, de klamme Hotelsenge, Restavrationsmaden, Drikkepengene, de store Afstande og saa dette altid at skulle være i Søndagstøjet og bære Handsker og være friseret, hvad Inger bestemt havde fordret, det havde efter faa Dages Forløb faaet ham til at længes hjem til sine smaa, stille Stuer og Landlivets Utvungenhed.

Det gik ham ikke stort anderledes dennegang. I de allerførste Dage var han dog en hel Del optaget af den store Udvidelse, Byen havde faaet i Løbet af de senere Aar. Han var straks den første Morgen ude for at se paa det nye Havneanlæg, der nu var under Arbejde, senere gennemstrejfede han de nye Bydele og de helt eller delvis ombyggede Kvarterer i den indre By, hvorom han havde læst saa meget i Bladene. Men efter at hans Videbegærlighed overfor alt dette var tilfredsstillet, blev han uhjælpelig et Bytte for den samme provinsielle Forladthedsfølelse, som havde grebet ham for sytten Aar siden, da han første Gang kom hertil fra Forældrehjemmet.

Nu var det just Byens alleruroligste Tid, da Sommer og Vinter mødtes og fremkaldte forøget Liv baade ude og inde. Endnu mens Tivoli om Aftenen slyngede sine Raketter op over Byen og Hornorkestre skrattede i alle Forlystelseshaverne, var Teatrene bleven aabnede, og Sommerens tyske og svenske Gæster fyldte endnu Kafeerne, da disses Stamgæster efterhaanden indfandt sig ude fra Landet, højst ubehagelig berørt af at se deres Sofa-